

"Απαντα.

Περὶ τούτων πλήρη ἔχων πεποίθησιν, ἤλπισα καὶ νῦν δι' ἰδιωτικῆς ἐνεργείας νὰ καταστῶ ὠφέλιμος, καί, ἅμα ἀφιχθείς, ἀπετάθην πρὸς τὸν ἔμπειρον καὶ φιλόκαλον κ. Πεζοῦ, μεθ' οὗ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοιπορίας συναντηθεὶς εἶχον συνεννοηθῆναι, καὶ συνηλλάγην μετ' αὐτοῦ, ἵνα ἐκδώσῃ τοὺς ἀνεκδότους ἔτι τόμους τῶν **Ἀπάντων**.

Ἡ ἔκδοσις ὅμως ἀπῆται δαπάνην, καὶ ταύτην ἵνα κανονίσω ἐδέησε νὰ προβῶ εἰς τὴν ἔρευναν περὶ τοῦ πῶς εἶχον τὰ χρηματικά μου μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πρεσβευτικῶν μου ἀποδοχῶν. Μακρὸν δὲν μοὶ ἔμενε πλέον ἴσως νὰ ζήσω, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ χρόνου τούτου, ὅπως καὶ ἂν ἦν, μοὶ ἐπεφυλάττετο τῆς πενίας ἡ δοκιμασία, διότι εἶχον μὲν ἀναφαίρετον πόρον, τὸν μόνον μένοντά μοι, τὸν τῆς συντάξεως, ἥτις, ἔνεκα τῆς ἐκπτώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ νομίσματος, καὶ κρατήσεών τινων, ὡς ὁ νόμος ἐπέβαλλε, περιορίζετο εἰς 300 χρυσᾶς δραχμᾶς κατὰ μῆνα. Προήρχοντο δ' αἱ κρατήσεις, ὡς μοὶ ἐρῶρέθη, ἐκ τοῦ χρόνου τοῦ πρὸ τοῦ τῶν κρατήσεων νόμου, εἰς ὃν φαίνεται ὅτι ἐπετρεπέτο ὀπισθενεργὸς δύναμις, χωρὶς τις, οὐδ' ἐγὼ αὐτός, νὰ μνησθῶ ὅτι ἐκ τῆς πρὸ τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος ἐποχῆς μοὶ ὀφείλοντο μισθοί, οὓς ποτὲ δὲν ἐζήτησα.

Ἐννοεῖται ὅτι ὑπὸ τοιούτους οἰωνοὺς ἠναγκαζόμην νὰ ἐγκαταλείψω πᾶσαν πρόθεσιν ἐκδόσεως τῶν Ἀπάντων, καὶ νὰ διαλύσω τὴν περὶ αὐτῆς συμφωνίαν μετὰ τοῦ κ. Πεζοῦ, ἂν ἀκριβῶς τότε ἀνέλπιστος καὶ αἰφνιδία δὲν μοὶ ἤρχετο ἐπικουρία. Εἷς ὁμογενὴς ἐκ Λονδίνου, ὃν εἶχον ἴδῃ καὶ δεχθῆναι παρ' ἐμοὶ ἐν Βερολίῳ, ὁ κ. **Γρηγόριος Ἀνανιάδης**, ἐλθὼν κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον εἰς Ἀθήνας καὶ ἀγνοῶ παρὰ τίνος, οὐχὶ δὲ παρ' ἐμοῦ, μαθὼν ὅτι προὔτιθέμην νὰ ἐπιδοθῶ εἰς ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως τῶν **Ἀπάντων**, ἐλθὼν πρὸς ἐμέ, ἀπῆτησεν ἐπιμόνως νὰ δεχθῶ τὴν γενναίαν προσφορὰν τῆς δαπάνης δύο ἐκ τῶν τόμων, ὧν προὔτιθέμην τὴν ἔκδοσιν. Περὶ τούτου δέ, ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ μου, γνῶσιν παρὰ τοῦ κ. Εὐαγ. Βαλτατζῆ λαβὼν ὁ μικρὸν μετὰ

ταῦτα τὰς Ἀθήνας ἐπίσης ἐπισκεφθεὶς λίαν φιλόμουσος κ. **Κατινάκης**, διενήργησεν, ἅμα ἐπανελθὼν εἰς Λονδῖνον, συνεισφορὰν παρὰ τοῖς ἐκεῖ ὁμογενέσι, καὶ μετ' ἐκπλήξεως ἔλαβον ἐκεῖθεν συνεισφορὰν, ἣτις μετὰ τῆς τοῦ κ. Ἀνανιάδου, ἤρκεσεν εἰς τὴν ἔκδοσιν πέντε ἔτι τόμων τῶν Ἀπάντων, τῶν ΙΕ—ΙΘ. Ἐκεῖ δ' ἠναγκάσθην νὰ παύσω τὴν ἔκδοσιν, παραιτηθεὶς τῆς προθέσεως τοῦ νὰ περιλάβω εἰς ἓνα ἔτι ἢ πλείονας τόμους διαφόρους φιλολογικὰς ἢ πολιτικὰς πραγματείας, αἷς διεσπαρμέναις εἶχον ἐκδῶσθαι ἄλλοτε εἰς φυλλάδια ἢ ἑφημερίδας.

Καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν μὲν ταύτην τῶν πέντε τόμων οὕτως ἐδυνήθην νὰ ἐπαρκέσω. Ἀλλ' αὕτῃ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον συνετέλεσαν εἰς τὴν αὕξησιν τῶν ἐμῶν πόρων, διότι ἕκαστος τόμος, ἅμα τυπωθεὶς, μετεφέρετο εἰς ἀποθήκην, ἔνθα κατετίθετο ἐπ' ἐνοικίῳ, καὶ ἔκτοτε οὐδέποτε ἔμαθον ὅτι οὐδὲ ἐν ἀντίτυπον αὐτοῦ ἐπωλήθη ἢ ἔλαβον αὐτοῦ ἀντίτιμον.

Ἐπιχειρήσεις φιλολογικαὶ ματαιούμεναι.

Ἐν ἣ ἵ λοιπὸν διετέλουν ἐντελεῖ ἀπορία, ἐζήτουν εἴτινα ἐδυνάμην νὰ εὕρω ἐργασίαν, ἐξ ἣς κἂν νὰ πορίζωμαι τὰ ἄφευκτα πρὸς τὸ ζῆν. Μαθὼν λοιπὸν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπρόκειτο διαγωνισμὸς πρὸς πενταετῇ παραδοχὴν τῶν διδακτικῶν βιβλίων, καθ' ὃ σχέδιον εἶχον ἐγὼ αὐτὸς ἄλλοτε διαγράψῃ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀνέλαβον τὴν σύνταξιν ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, μῆκος ἐχούσης 10 τυπογραφικῶν φύλλων κατὰ τὸ πρόγραμμα. Ἀλλ' οἱ κόποι μου ἀπέβησαν μάταιοι, διότι τῆς ἐμῆς προεκρίθη ἡ ἤδη εἰς τὰ σχολεῖα προεισηγμένη. Ἀφ' οὗ δ' οὕτως ἐνταῦθα ἀπέτυχον, μοὶ ἐπροτάθη ὑπὸ τινος τῶν ἐκδοτῶν ἡ ἐπιτομωτάτη σύνταξις τῶν πρωτίστων συμβάντων τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, αἵτινα ὑπὸ πλείστων συνοδευόμενα εἰκονογραφίῳ, θ' ἀπετέλουν ὠφελιμωτάτην ἀνάγνωσιν διὰ τὰ μικρὰ παιδία, καὶ προσέτι λίαν ἐπιζήτητον καὶ ἐπικερδεστάτην διὰ τε τὸν ἐκδότην καὶ διὰ τὸν συντάκτην. Ἐπεδόθην, ἐπομένως, καὶ εἰς ταύτην τὴν